OBECNICKÝ ZPRAVODAJ

LISTOPAD 2020 | **Ročník 23**

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) | Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) | www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:
OBECNÍ ÚŘAD | SDH | SPOLKOVÝ DŮM - KNIHOVNA | ZŠ | MŠ | TJ SLAVOJ OBECNICE | HISTORIE

V našich Brdech byla nedávno otevřena každoroční staronová výstava pestrých podzimních obrazů. Místní umělec Podzim Podbrdský na nich vykresluje krásu přírody tak, že naše oči barvy ani nedokážou vnímat a mozek je neumí pojmenovat. Zajděte se do okolí na jeho podzimní výstavu obrazů a přírodně grafických pestrých listů podívat. Odměnou vám bude příjemný a hezký pocit podbrdského dědího podzimu. Večer si poté namíchejte nějaký koktejl, třeba ten, co se jmenuje Podzimní sen. Prožijete si podzimní náladu znova. Dáte si dva, změníte barvu a jdete k zemi. Jako to listí. On je letos trochu zvláštní ten dědí podzim, pronásleduje nás stále „netopýří virus“, v některých obchodech, když potřebujete koupit žárovku nebo něco jiného, co se doma poškodilo, musíte si zařídit živnosťák… Děti se učí doma většinou u počítače, někdy u telefonu, rodičové zoufají a učitelé a učitelky ještě víc. Nejvíc ti, kteří jsou učiteli a rodiči dohromady. Co to znamená mít doma prvňáka, to jsem poznal i já při sledování výuky. Paní učitelka: „Já vás děti vítám, Jiříku řekni mamince, ať tě připojí, Aničko ty zatím vypni zvuk. „Paní učitelko my máme nového pejska.“ Toník: „Jé ukaž nám ho“, připojují se skoro všichni: „Ten je hezkej… to je jezevčík… já bych ho také chtěla…“ Tak se děti zase odpojte a jdeme se učit.“ A pak se divte, že po jedné hodině vyučování se paní učitelka loučí: „Tak jsme toho moc dneska neudělali, prosím rodiče, aby s dětmi probrali ještě prvouku. A já se na vás děti těším zase zítra.“ Děti se odpojují a do toho se ozve: „Tak a já abych se nezbláznila si jdu dát panáka.“ Jeden z tatínků: „Paní učitelko, ještě jste se neodpojila.“ „Ježišmarjá, promiňte, já se moc omlouvám.“ Anička se ptá: „Tatí ona si jde hrát s paňáčkama?“ Přátelé, držím všem palce. **bs**

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

Zimní údržba komunikací

Blíží se začátek zimního období, a proto se jako každý rok obracím na majitele motorových vozidel, kteří svá auta parkují mimo svůj pozemek na komunikacích. Parkujte prosím svá vozidla na místech, kde nebudou překážet při zimní údržbě ať už místních komunikacích či na komunikacích III. třídy (nejlépe mimo tyto komunikace na svém pozemku). Vyvarujete se možného poškození vozidla ať už při prohrnování či při posypu. Pro pracovníka, který provádí zimní údržbu komunikací, není nic lehkého kličkovat mezi odstavenými vozidly. Jsou místa, kde se dá jen těžko projet s technikou a kde nezůstává pás pro projetí široký ani 3 metry. V případě malého prostoru stačí, aby byl pod vrstvou sněhu zmrazek, kámen, obrubník či jiná překážka , která není vidět, a na kterou narazí radlice a ta pak může poškodit zaparkované vozidlo.

Prosím proto majitele vozidel o zodpovědnost a ohleduplnost vůči traktoristovi, který provádí prohrnování a posyp komunikací.

Odečty stavů vodoměrů

S ohledem na epidemiologickou situaci v České republice se nebudou v měsíci listopadu letošního roku provádět odečty stavů vodoměrů. Tyto odečty si může majitel nemovitosti provést sám a stav vodoměru nahlásit na OÚ Obecnice, který mu následně sdělí částku za spotřebu vody. V případě, že zná stav vodoměru při posledním odečtu, může si poplatek za vodné vypočítat sám (cena za 1m^3 je 20 Kč). Cenu za spotřebu vody pak může uhradit bankovním převodem na účet obce č. 521701339/0800 a VS je číslo nemovitosti, popřípadě jej uradit osobně na OÚ Obecnice v hotovosti nebo kartou.

Novou možností úhrady vodného je využití platebního portálu, který naleznete ne webových stránkách obce. Zde zadáte množství spotřebované vody a portál sám vypočte cenu a vyzve k zaplacení buď kartou nebo převodem z účtu.

Josef Karas
starosta obce

ZAHÁJENÍ ADVENTU se letos konat nebude
- s ohledem na vývoj epidemiologické situace a dodržování vládních opatření.

Vážený pane starosto,

srdečně Vás zdravíme a dovolujeme si Vám popřát k Vašemu životnímu jubileu 60 let.

Přejeme Vám všechno jen to nejlepší, zdraví, štěstí, spokojenost a ještě mnoho dalších roků prožitých mezi svými blízkými a námi občany.

To Vám upřímně přejí všichni občané, co Vás mají rádi.

S pozdravem občané Obecnice

Milý pane starosto,

kráčejte cestou samým kvítím,
slunce ať Vám stále svítí.
Ještě mnoho šťastných kroků,
ať jste tady do sta roků!

Praktický lékař v Obecnici

Od 1. 12. 2020 odchází do důchodu pan MUDr. Skaloš a jeho obvod přebírá p. MUDr. Holiček.

Pan doktor bude do ordinace v Obecnici dojíždět **1x za 14 dnů vždy ve čtvrtek v době od 11 do 13 hodin.**

První ordinační hodiny budou v Obecnici 3. 12. 2020. V ostatní dny je ordinace praktického lékaře MUDr. Holička v Příbrami na I. poliklinice.

Dne 1. 11. 2020 oslavila své ***90. narozeniny*** paní **Marie Dušková** z Obecnice.

Hodně štěstí, zdraví a radosti ze života do dalších let přeje rodina a přátelé.

Jubilanti

Blahopřejeme všem jubilantům, kteří slaví či budou slavit své narozeniny v měsíci listopadu a prosinci.

V této rubrice budou uveřejňovány jména jubilantů (**pokud nám k tomu dají písemný souhlas**).

Obecní úřad Obecnice

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Obecnice

Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje, další podzimní měsíc je za námi, a tak mi dovolte, informovat vás, co se u nás událo. Všichni jste si určitě všimli, že v naší obci se kácely stromy, a to i na hrázi Velkého Veského rybníka. Zde jsme se snažili dřevo co nerychleji uklidit, aby mohli vyniknout zahradníci, a osadit nové stromky. Doufám, že nově osázené stromky a keře na hrázi dlouho vydrží a nikdo je nebude cíleně ničit. To by byla škoda.

Ve středu 21. října jsme měli v 5:12 budíček. Sirénou nám byl oznámen požár garáže v Orlově. Již při vyhlášení požárního poplachu jsme věděli, že to je větší oheň, když byl vyhlášen druhý poplachový stupeň. Po příjezdu na požářiště bylo jasné, že v plamenech je pomalu celé horní patro. Když se podařilo požár lokalizovat a následně uhasit, ještě se dohledávala skrytá ohniska v konstrukci. Při tomto požáru vznikla škoda zhruba za 10 mil., což je dost, ale podobná částka se podařila i zachránit. Tento zásah byl celkem vyčerpávající, protože probíhal v dýchací technice. Všem klukům od nás, kteří se účastnili, patří veliké poděkování!

Mnozí z vás si určitě všimli, že naše Tatra celkem dost jezdí. Pomáháme při čištění různých kanálů či propustí. Byli jsme i na naší ČOV, kde vždy asistujeme při pročištění cesty mezi nádržemi, kde se odpadní voda čistí. Pokud i vy sledujete, že je někde ucpaný kanál či propust, dejte to určitě vědět na obecní úřad - ten rozhodne, zda je možné kanál pročistit, což my dokážeme, nebo se pokusí to vyřešit jiným způsobem.

Poslední dny ukazují, že zima se již blíží, a tak by bylo správné připravit i Váš dům na zimu. Rozhodně to není žádná zábava, ale nutnost, jejíž podcenění by se nemuselo vyplatit. Díky tomu lze ušetřit jak za elektřinu, tak za pozdější opravy. Ale toho si je každý majitel určitě vědom. Přináším seznam činností, které je potřeba vykonat:

(pokračování na str. 3)

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

(dokončení ze str. 2)

Okna a dveře
Je důležité se před příchodem zimy ujistit, zda dům zvládne nápor chladného počasí. Proto je vhodné dům obejít a zkontrolovat těsnění dveří a oken i funkčnost otevírání a zavírání oken / dveří.

Topení a radiátory
Přesvědčte se, že je vaše topné zařízení důkladně vyčištěno a seřízeno. U různých typů kotlů by měly být splněny veškeré předepsané kontroly a revize. Zejména u plynových! Než zima udeří je potřeba odvzdušnit radiátory a natlakovat vodu v topném systému. Výměna nefunkčních ventilů přináší až 15 % úsporu energie.

Komín
To se týká hlavně těch, jež mají krb či krbová kamna. Zanesený komín přináší nejen špatné hoření, ale i nebezpečí vznícení sazí. Zvláštní nároky mají také plynové kotle, kde je vyžadována čistota komínových průchodů a předepsaný tah komína. Zanesené komíny vedou k požárům, a také mohou způsobit otravu oxidem uhelnatým.

Střecha a okapy
Střecha je velmi namáhaná část domu, proto je nutné ujistit se, zda jsou v pořádku tašky a nevyskytují se žádné závady. Kontrolu nepodceňte ani u střešních doplňků. Často opomíjené jsou okapy a svody vody – zbavte je nečistot a ujistěte se, že jsou plně funkční.

Kanalizace a potrubí
Odstraňte nečistoty z kanalizace a ujistěte se, že poklop sedí, jak má. Zabráníte tak podmočení domu v případě oblev a tání. Nechte vyvézt jímku. Potrubí, které vede ven je potřeba vypustit a omotat látkou či jiným materiálem (polystyren, sláma) a chránit před mrazem. Nezapomínejte vypustit a uklidit hadice.

Úklid kolem domu
Ukliďte vše, co je kolem domu a mohlo by utrpět újmu a překážet. Gril, venkovní posezení, houpačka atd.

Pevně věřím, že všichni jsou v těchto radách zběhlí a mají vše hotovo. Ale říká se, opakování matka moudrosti.

Přeji Vám všem krásný vstup do předvánočního času a hlavně – BEZ nehod.

Petr Zima, velitel SDH Obecnice

Mladý hasič

V současné době, kdy panují opatření, která nám pomáhají v boji s COVID-19, je činnost Mladého hasiče přerušena. Každý z nás bez rozdílu věku, pohlaví, pracovní vytíženosti má v hlavě spoustu starostí a otázek. Uvolněte se na malou chvíli, relaxujte. A že děti okolo běhají a křičí? Nevadí…

Nechte je vyluštit těchto pár krátkých her. ☺

Dojedou hasiči včas k hořícímu domu?

Pomoz jim najít nejkratší cestu…

Vybarvi si telefonní čísla. Víš, komu patří?

Pokud voláš na některá z těchto čísel, zapamatuj si, co musíš říkat:

- **PŘEDSTAV SE**
- **CO SE STALO**
- **KDE A KDY SE TO STALO**
- **KOLIK LIDÍ JE ZRANĚNÝCH NEBO OHROŽENÝCH.**

Nikdy nepokládej telefon jako první, kdyby se Tě záchránáři chtěli ještě na něco zeptat.

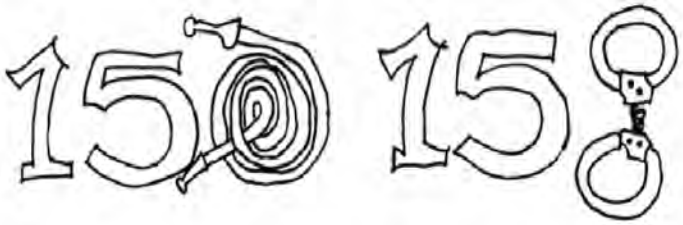

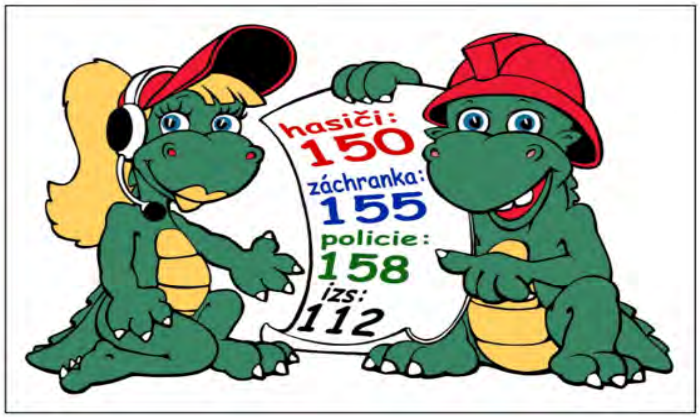

(zdroj: www.hasik.cz, hasici.studenec.cz, www.detskestranky.cz)

Mili Kotápišová

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

Říjen a listopad v distanční výuce

Podzimní dny plynou dál na vlně distanční výuky. Děti i učitelé se učí pracovat s novými informačními technologiemi. Výuka je ztížená mnohdy nefungováním a stávkováním techniky. Přesto se všichni snaží, aby výuka probíhala dle stanovených pravidel.

Prvňáčci to mají nejtěžší, s paní učitelkou trávili krátký čas. S pomocí rodičů probíhá výuka na dálku. Druháčci a žáci třetí třídy se osamostatňují, přesto je pomoc rodičů (prarodičů, asistentů) velmi důležitá. Čtvrťáci a páťáci si práci s informačními technologiemi osvojili již na jaře. S výukou na dálku pomáhají asistenti pedagogů i na druhém stupni. Patří jim velké poděkování.

Všichni se snažíme, co můžeme ☺. Doufejme, že vše přečkáme ve zdraví, děti se budou moci brzy vrátit do školních lavic, rodiče do zaměstnání.

Krásné podzimní dny provoněné vůní skořice, vanilky, perníčků, spadaného listí, ale hlavně vůní čerstvého vzduchu přejí pedagogové MZŠ a MŠ Obecnice.

Mgr. Jana Pokorná

PODĚKOVÁNÍ za pomoc při distanční výuce

Od 14. října nastala distanční výuka. Finance na nákup ICT techniky od MŠMT jsme bohužel obdrželi až po vyhlášení distanční výuky, proto počítače, které slíbilo ministerstvo, nebyly dětem k dispozici.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat **obci Obecnice** za půjčení 12 notebooků a 12 tabletů. Díky Vám se mohou nadále vzdělávat i děti, které mají ztížené podmínky. Počítač v rodině bere dnes každý za samozřejmost, ale již se nepočítá s tím, že někteří rodiče mají home office a k tomu se jejich děti musí ve stejný čas věnovat on-line výuce. Mít tolik počítačů již samozřejmostí není. Velice si vážíme Vaší pomoci.

S poděkováním pedagogičtí pracovníci Masarykovy základní školy a mateřské školy Obecnice.

Tvůrčí psaní

Velké kouzlo Malého prince

Žáci 4. třídy Masarykovy základní školy a mateřská školy Obecnice dostali za úkol napsat, jakým způsobem rozumí citátu: ***„Správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.“*** Jedná se o citát z knihy ***Malý Princ***, kterou napsal **Antoine Marie Roger de Saint-Exupéry**. To, co napsali, je naprosto skvělé. Doufám, že pro Vás tato slova budou slovy útěchy, kterou všichni potřebujeme v této složité době. Měli bychom se učit od našich dětí, jsou báječné…Přeji Vám společně s dětmi příjemný zážitek při čtení následujících slov.

Mgr. Lucie Bělská, třídní učitelka

„Správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.“

Správné vidění srdcem... je například to, co cítíme v naší duši. Umíme naslouchat a vnímat to, co nám říká. Umíme naslouchat našim kamarádům, rodičům a můžeme naslouchat a vnímat přírodu kolem nás. Tak třeba já, dovedu se radovat z maličkostí, kterých je málo, ale stávají se z nich velké radosti. Neberu každou radost jako výhru, i v malém neúspěchu si dovedu představit trochu malý úspěch. Mám například radost z obyčejného odpoledne, které si užijeme s mamkou, taťkou a bráchou. Je pro mě hezké, a dovede mě zahřát na duši, že si spolu mamka s taťkou rozumí a mají se rádi. Jsem ráda, že jsme všichni zdraví, a je nám spolu fajn. Není to třeba vidět očima, ale cítím to v srdíčku. Někdy se mi chce brečet i z maličkostí, a mamka mě dokáže vyslechnout a potěšit hezkým hřejivým slovem. Jako děti se umíme radovat skoro ze všeho. Někdy se necháme strhnout kamarády a děláme to, co chtějí. Kolikrát mě mrzí, že nemám vlastní hlavu a nechám se někým strhnout a dělám to, ne podle sebe, ale podle kamaráda našeptávače. A na závěr, není pro mě důležité některé věci spatřit očima, ale je pro mě důležité cítit je srdíčkem. Nejsme na světě napořád, a je důležité si tady ten vyměřený čas pořádně užít. Nepotřebuji být slavná a bohatá, ale chci být v životě zdravá, šťastná a spokojená jako jsem teď, když jsem ještě dítě. **Romanka Srchová**, 4. třída

„Za vším hledej růži.“

Malý princ žije na malé planetce uprostřed nekonečného vesmíru. Jedinou společnost mu poskytuje růže, kterou má velmi rád a pečlivě se o ni stará. Jenže růže je pyšná a jeho city neopětuje. Malý princ raději opouští svou rodnou planetku a putuje vesmírem. Postupně navštěvuje další planety, kde se setkává s různými typy lidí. Poslední planetou, kterou navštíví, je Země. Zde se setkává s chytrou Liškou, kterou si dokáže ochočit. Liška se mu stane věrnou přítelkyní. Na zemi spatří mnoho dalších růží, které se jeví na první pohled stejně jako ta jeho, ale díky lišce již pochopil, co to znamená láska a přátelství. Podstatné je setkání s pilotem, který ztroskotal v poušti. Spřátelí se a společně najdou studnu s vodou a letec zdárně opraví své letadlo. Princi se však stýská po své planetce, a proto se nechá uštknout hadem a jeho duše se vznese ke hvězdám, zpátky ke své milované růži.

„Oči jsou slepé, musíme hledat srdcem.“

Všichni jsme byli dětmi, ovšem málokdo si na to pamatuje a celý ten příběh je o vracení do bezstarostného dětství. Jde o to, aby dospělí si uvědomili jednu základní věc, těšit se z maličkostí a chápat dětský pohled očima, protože skutečnou hodnotu věcí poznáme právě tehdy, kdy je ztratíme.

Míša Šebesta, 4. třída

Myslím si, že v životě jsou důležitější věci než ty, co se nám zdají drahé na pohled. Nejsou to drahá auta ani domy, šperky nebo oblečení. Důležitá je láska, přátelství. To, že jsme šťastní, ochota pomáhat a také to, jak se chováme k ostatním. To jsou věci, které očima nelze vidět, ale srdcem ano. Není možné vidět to, že mě má někdo rád, ale srdcem to cítím a to je důležité. Pro mne je velmi důležitá moje rodina a to, že se máme všichni vzájemně rádi a pomáháme si. Nikdo to nevidí, ale všichni to srdcem cítíme. Jsem také ráda, že mám dobré kamarády, kteří mi pomohou nebo se mi svěří, když je něco trápí, ale také se umíme společně zasmát a užít si nějaké dobrodružství. Já se také snažím být dobrou kamarádkou, aby i ostatní cítili svým srdcem,

(pokračování na str. 5)

Tvůrčí psaní

(dokončení ze str. 4)

že se na mne mohou spolehnout a důvěřovat mi. Lidé se honí za slávou a bohatstvím, ale když je nemá nikdo rád a oni také nemají nikoho rádi, je jejich život chudý a vlastně prázdný. Také zdraví, které je tolik důležité, se za žádné peníze koupit nedá. A proto se snažím být dobrým člověkem. Chci ostatním pomáhat a chovat se k nim ohleduplně, abychom spolu mohli všichni dobře vycházet. Tak to vidí moje srdíčko. **Zuzka Kadlecová**, 4. třída

Barča Juríková, 4. třída

Adélka Prokešová, 4. třída

Svátek zemřelých aneb jak je to s Halloweenem?

Se svými třídami jsme nahlédli do historie i dnešních zvyklostí a oslav primárně amerického svátku Halloween. Krom poslechu s porozuměním autentického anglického textu měly naše činnosti i mezipředmětový přesah. Podívejte se na nejlepší zpracování plakátů žáků na téma Halloween.

A co je to Halloween? Název Halloween vznikl zkrácením anglického „*All Hallows' Eve*“, tedy „*Předvečer Všech svatých*“. Jedná se o anglosaský lidový svátek a jeho datum je každý rok stejný, slaví se 31. října, tedy v den před křesťanským svátkem Všech Svatých, z jehož oslav se v Irsku vyvinul. Lidé si ten den připomínají své zesnulé předky. Historie Halloweenu sahá k slavnostem Samhain, kdy skotští Keltové slavili konec žní a příchod zimy. Od 16. století bylo zvykem chodit v kostýmech od stavení ke stavení a výměnou za básničku či koledu vybírat potraviny. Strašidelné kostýmy měly představovat duše zemřelých.

Do Ameriky se Halloween rozšířil s masovou imigrací Irů a Skotů v 19. století. Svátek Halloween se dnes slaví většinou v anglicky mluvících zemích, např. v USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku či Austrálii. Získává ale popularitu i v mnoha evropských zemích. Děti i dospělí se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem Trick or treat (Koledu, nebo vám něco provedu - v Americe typické pomalovávání automobilů, dveří, zubní pasta na dveřích...) a „koledují“ dnes již hlavně o sladkosti. Kostýmy, do kterých se děti i dospělí přestrojují, jsou různé, často záleží na fantazii. Nejčastěji jde o čarodějnice, čaroděje, upíry, kostlivce, ale i mořské panny, mumie, Kleopatry a dnes i moderní masky jako spiderman, superman, nebo batman, záleží na fantazii. Ve větších městech v Americe se soupeří o nejoriginálnější a nejstrašidelnější masku. Nejznámější je newyorský The Village Halloween Parade, průvod masek.

A symbol Halloweenu jistě všichni znáte. Jsou to vydlabané dýně s vyřezaným děsivým výrazem, do nichž se vkládají svíčky, aby usnadnily koledníkům orientaci v potemnělých ulicích. Čím strašidelnější výraz na dýni, tím spíše odežene zlé duchy. V USA je oranžová dýně známá jako jack-o'-lantern nebo jack o'lantern.

Mgr. Šárka Sedláčková

Distanční výuka - práce žáků 3. třídy

O skřítkovi Kaštánkovi a lesní studánce

Byl jednou skřítek a jmenoval se Kaštánek. Byl to malý neplecha a velké zlobidlo. Bydlel v domečku ze šišek a mechu, bydlela tam s ním veverka Zrzečka. Jednoho dne, kdy zase Kaštánek hodně zlobil, napadlo Zrzečku, jít s ním k nedaleké lesní studánce. Říkalo se o ní, že je kouzelná. Tak šli a šli, až tam došli. Kaštánek se podíval do studánky a najednou se z něho stal milý a hodný Kaštánek. Tak šli domů a od té doby byl skřítek na všechny hodný a milý. Ke studánce se vrací do dnes.

ZAZVONIL ZVONEC A POHÁDKY JE KONEC.

Zuzanka Soukupová

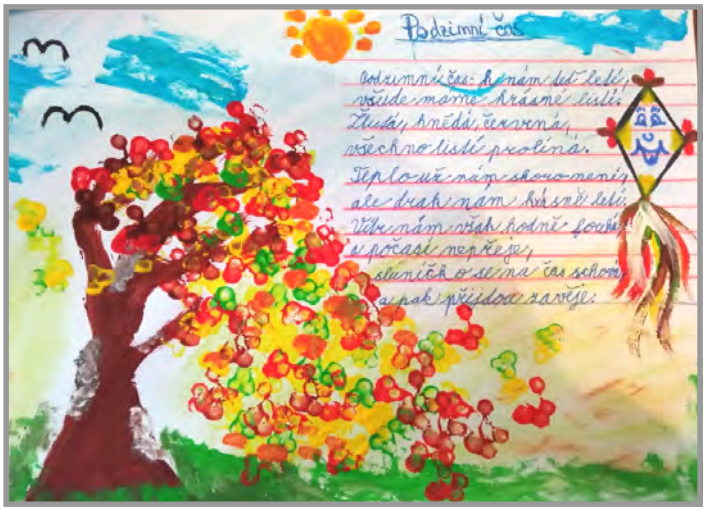

Projektový den v první třídě „JAK SE DĚLÁ KNIHA“ - na str. 7 v rubrice Knihovna

MATEŘSKÁ ŠKOLA v Obecnici

Říjnový čas ve školce jsme využili s dětmi k typickým podzimním tématům. Povídali jsme si o pracích na zahradě, o zvířátkách v lese, ale i o období plném virů a bacilů. Abychom různým nemocem předcházeli, hodně času trávíme s dětmi na dlouhých procházkách do okolních lesů. K podzimu patří i pouštění draků a proto se Žabičky a Berušky vydaly na louku. Počasí nám přálo, svítilo sluníčko a přitom foukal vítr. Drak krásně vzlétnul a vydržel na obloze dlouho.

Koncem října jsme si s dětmi připomenuli podzimní svátek s dlouholetou tradicí tzv. „Dušičky“ - období, kdy bychom měli vzpomenout na ty, kteří tu byli před námi. Povídali jsme si o tomto svátku Památky zesnulých, vysvětlili jsme si význam slova „zesnulý“ a proč bychom alespoň jednou do roka měli na ty, co již mezi námi nejsou, zavzpomínat.

O hodně atraktivnější a veselejší svátek pro děti je Halloween. Zvyky Halloweenu se rozvinuly v Irsku na základě zvyků oslavy slavnosti Všech svatých. Příprava Halloweenu začala výzdobou třídy nejrůznějšími strašidelnými dekoracemi. Potom už jsme se plně věnovali oslavě Halloweenu. Děti převlečené za nejrůznější strašidla a další masky, soutěžily v různých disciplínách, např. skoky v pytlích, hod na cíl, v tanci a dalších jiných soutěžích. Dozvěděly se, proč se vlastně dlabe a rozsvěcuje dýně. Na konec se děti posilnily sladkou odměnou za krásně strašidelné masky, které si připravily.

Knihovna – Spolkový dům Obecnice

Když na Všech svatých mrazivo,
bude zima teplivo;
když déšť tu je, třeba za pecu vlézt...

Nezapomeňte za pec vlézt s kvalitní literaturou, kterou zapůjčíte v místní knihovně. Knihovní fond stále opečovávám, třídím, balím a obměňuji.

Knihovnu můžete k půjčování knih využívat i nadále. Pokud máte strach, nemáte čas nebo sílu – stačí zavolat (722 724 881) a knihy Vám doručím až ke dveřím.

Něco málo z kroužku VŠEZNÁLEK

Ještě než nám začala virová pauza, která kdo ví, jak dlouho potrvá, stihli jsme s dětmi z mateřské školy vyrobit, namalovat a polepit ježky, draky a připravit si ruličky na netopýry. Nejvíce času nám zabrala výroba a malování dýní, které stále čekají na dodělání.

Snídaně v knihovně

Snídaně v knihovně jsou zatím do odvolání zrušeny. Doufám, že se při příjemných snídaních budeme moci brzy opět setkávat. O opětovném snídání v knihovně budu informovat prostřednictvím letáčků a poté i v Obecnickém zpravodaji.

Co proběhlo nebo právě probíhá v knihovně

Prodejní výstava výrobků klientů Nalžovického zámku

V knihovně probíhá i nadále prodejní výstava. A protože se nám blíží čas vánoční, jsou k mání výrobky s vánoční tematikou. Můžete zde koupit svíčky na adventní věnce, na dekoraci nebo jen tak na zpříjemnění zimního sychravého večera. K mání jsou také látkové tašky, zástěry, mýdla, koupelové soli či keramické výrobky. Zakoupením malého pěkného dárečku uděláte radost nejen sobě nebo někomu blízkému, ale zároveň klientům Nalžovického zámku, kteří pečlivě maličkosti vyrábí v sociálně terapeutické dílně.

Projektový den „JAK SE DĚLÁ KNIHA“

V úterý 13. října stihli malí prvňáčci s jejich paní učitelkou Mgr. Evou Bízovou ještě před zahájením distanční výuky navštívit naši knihovnu v rámci projektového dne „Jak se dělá kniha“. Žáčci se celý den seznamovali s knihovnou, s jejími pravidly, a především s procesy, kterými kniha musí projít, než se dostane čtenářům do ruky.

Po příchodu a přivítání si děti, jako každý den ve škole, procvičily hláskování. Poté jim bylo vysvětleno, kde se které knihy nachází a podle čeho se řadí do regálů. Především nás zajímalo oddělení dětské literatury, kde si spolužáci ve dvojicích zkoušeli vyhledat

(pokračování na str. 8)

Projektový den „JAK SE DĚLÁ KNIHA“

(dokončení ze str. 7)

jednotlivé pohádkové knihy. Malá přestávka a velká svačina školáky posilnila a mohli jsme pokračovat hledáním zatoulané mašinky s vagonky. Každý vagon představoval jeden proces, kterým kniha musí projít. Úkolem dětí bylo poskládat vagonky za lokomotivu ve správném pořadí. V rámci toho jsme dětem vysvětlily, jak vzniká kniha od myšlenky, která se zrodí v hlavě autora, přes ilustrace, cestu k nakladateli, do tiskárny, do knižních skladů a knihkupectví a samozřejmě do knihovny.

Po teorii byly dětem rozdány pracovní listy, na které vyplnily své jméno, oblíbenou barvu, jídlo, zvíře a také namalovaly obrázek. Tyto pracovní listy, ještě s dalšími náležitostmi, byly svázány do knihy, která prvňáčkům zůstane ve třídě na památku. Při práci si děti poslechly pohádku z příběhů Ferdy Mravence o „Zkroceném koníkovi“, kterou si samy vybraly.

Den strávený s dětmi byl velice příjemný a přínosný. Děti se zapojovaly velmi aktivně, byly bystré, spolupracovaly spolu a tvořily krásné obrázky.

Přednáška „Magická ochrana a očista“

V úterý 13. října se v knihovně sešla skupina příznivců magie a magické paní Hany Szabad. Jsem velice ráda, že se přednáška stihla uskutečnit a že posluchači neměli strach a přišli se dozvědět něco zajímavého a osvětového. Na přednášce jsme se dozvěděli o rituálech a zvycích, kdy a jak je používat. Přednáška byla také zaměřena na současné dění, na covidové šílenství a také na to, jak pojmout tuto nezvyklou situaci.

Plánované akce

Beseda s Dankou Šárkovou na téma *„Všude žijí lidé“*

Beseda (o které jsem již informovala v předchozím čísle Obec. zpravodaje) je naplánována na středu **25. listopadu od 17 hod**. Setkání s paní Šárkovou pravděpodobně neproběhne, ale pokud ano, budu Vás informovat prostřednictvím mobilního rozhlasu, facebookové stránky „Spolkový dům a knihovna Obecnice“ a vývěsek po obci.
Pokud máte někdo zájem o koupi publikací od paní Šárkové (vydala i dvě dětské publikace), podívejte se na www.dankasarkova.cz. Objednat můžete z webu nebo přese mě.

Náramkový workshop

Plánovaný náramkový workshop se bohužel neuskutečnil. Náhradní termín naplánuji ihned, jak to bude jen možné. Ti z Vás, kteří si v této době touží udělat radost i tak (bohužel bez odreagování při navlékání), mohou využít nového e-shopu www.tonyem.cz. Na e-shopu můžete nakoupit náramky, které jsou skladem nebo si nechat vyrobit na přání. Kromě náramků tam najdete také krásné lapače snů a jiné dárkové předměty.

Lampionová bojovka

Vzhledem k opatřením a nejistotě, jaké akce budou moci být, kolik účastníků bude povoleno lampionovou bojovku ruším (co kdyby se nás náhodou sešlo moc moc). Nicméně! Každý máte za úkol vyrazit ven, na večerní či noční procházku, rozsvítit si lampionek a udělat fotodokumentaci. Vaše fotografie posílejte na knihovní email: obecniknihovnaobecnice@email.cz. Každý fotograf dostane malou sladkou odměnu.

Tematické kvízové vycházky

Procházku nám zatím nikdo nezakázal, a tak hurá ven.

HLEDÁNÍ ANDÍLKŮ

V prvním adventním týdnu ve dnech **od 1. do 3. prosince** můžete po vsi hledat známou trojici ***Mikuláše, anděla a čerta***.
O co půjde? Vyrazíte na procházku a budete po cestě hledat obrázky.
U každého obrázku bude číslo a písmenko nebo číslo a kvíz. Vaším úkolem bude posbírat všechny písmenka a zodpovědět všechny otázky. Vzniklou tajenku mi choďte hlásit do knihovny či posílejte na e-mail (obecniknihovnaobecnice@email.cz) nebo zprávou na facebook „Spolkový dům a knihovna Obecnice“. Pro ty, kteří mi pošlou touto formou tajenku, bude v knihovně připravena malá nadílka (vyzvedávat můžete od 7. prosince).

A kde obrázky hledat?

Přibližná trasa je tato: park před prodejnou Coop → koupaliště → Octárna → Klobouček → zelená linie → domov ☺.

HLEDÁNÍ PERNÍČKŮ

Tentokrát se bude hledat ve dnech **od 15. do 17. prosince** rozverný ***pan Perníček***. Opět je potřeba najít všechny perníčky k získání tajenky. Kdo pošle tajenku, může si od 18. prosince chodit pro sladkou perníkovou odměnu.

Kde hledat zatoulané perníčky?

U prodejny Coop → směr Hlinovka → lesní cesta → studánka Pod Kloboučkem → Octárna → koupaliště → park u prodejny Coop ☺.

Veronika Hemrová

STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Hliník se odstěhoval do Humpolce

Nikdy nikdo ho neviděl. Ani ve škole, ani v Humpolci, kam se měl dle slov svého spolužáka Mužíka (v podání Zdeňka Srstky) odstěhovat. A přesto má Hliník na obelisku v humpoleckém městském parku Stromovka od 8. září 2002 umístěnou pamětní hliníkovou destičku s nápisem „Svému nejslavnějšímu přistěhovalci Hliníkovi vděční spoluobčané“. A co víc. Tento věčně nepřítomný student večerní průmyslovky z komedie „Marečku, podejte mi pero!“ má v Humpolci i své muzeum – HLINÍKárium. Toto recesistické muzeum bylo za přítomnosti Zdeňka Svěráka a Ladislava Smoljaka, scénáristů filmu, slavnostně otevřeno dne 22. září 2006 v budově místního kulturního domu (najdeme zde i kino a infocentrum) na Havlíčkově náměstí, které se nachází nedaleko parku. Můžeme tu spatřit jak ukázky ze známého filmu, tak fotografie a rekvizity, dokonce nechybí ani Hujerovy švestičky. Vystaveno tu je i přes 800 pohledů a dopisů, které přišly z celého světa na adresu muže, který vůbec neexistuje – a to je patrně světový rekord. V muzeu jsem se rozloučil s mladým a starým Kroupou, Hujerem, Týfovou, vtipálky Tučkem a Šlajsem, Plhou, pedagogickým sborem a samozřejmě s Hliníkem, a odebral se navštívit další známou osobnost města Humpolce – zcela reálného dr. Aleše Hrdličku. Ne že bych měl s tímto světoznámým antropologem a lékařem domluvené osobní setkání, zemřel již před 77 lety ve Washingtonu v USA, ale navštívil jsem jeho muzeum, které sídlí v budově bývalé dívčí školy na Horním náměstí v sousedství kostela sv. Mikuláše. Aleš Hrdlička se narodil 29. března 1869 v rodině chudého humpoleckého truhlářského mistra jako nejstarší z pěti dětí a jeho babička mu v roli porodní báby z neznámých důvodů zapsala do matriky datum narození o den později. Své původní jméno Alois si později změnil na Aleše. Ve svých 13 letech společně s rodiči emigroval do Ameriky a po příjezdu za oceán pracoval společně s otcem v továrně na doutníky. Večer po práci ještě navštěvoval kurzy angličtiny a studoval střední školu. Velké fyzické a psychické vypětí bylo příčinou Alešovi těžké horečnaté nemoci, při jejíž léčbě ošetřující lékař odhalil jeho nadání a doporučil mu pokračovat ve studiu na lékařské fakultě. Tady mladý Hrdlička získal roku 1892 diplom a o čtyři roky později odjel do Francie studovat antropologii, tehdy nový vědní obor. Po návratu do USA začaly jeho studijní cesty po Americe a od roku 1903, kdy založil Antropologické oddělení Národního muzea USA ve Washingtonu, se cesty staly oficiálními. Zkoumal indiány, mezi nimiž nějakou dobu i žil, a jeho bádání vyústilo v teorii, podle níž nejstarší obyvatelé přišli na americký kontinent přes Beringovu úžinu z Asie. Roku 1927 vystoupil se svou druhou slavnou teorií, podle níž *„veškeré lidstvo jednoho původu jest“*. Mohl jí podpořit výsledky své mnohaleté odborné činnosti dokazujícími, že neexistují vývojově starší či mladší „plemena“. Humpolecké Muzeum dr. Aleše Hrdličky, jehož jméno nese od roku 1969, nabízí celkem pět stálých expozic, samotnému odkazu jeho díla je věnována Antropologická expozice. K vidění je zde např. antropologova pracovna zařízená nejrůznějšími sbírkovými předměty, indiánská vesnička s týpím a figurínami tří indiánů v životní velikosti – Siouxe, Apače a Čerokího, nebo socha neandrtálského člověka, rovněž v životní velikosti. Prohlédnout si lze také oddíly věnované genetice, variabilitě, anatomii, evoluci, antropologii živého člověka a nově také paleopatologii (obor zabývající se studiem chorobných změn kon-

Dolní náměstí - pomník Dr. Aleše Hrdličky a věž kostela sv. Mikuláše.

Park Stromovka - Hliníkův obelisk a Hujerova švestička

krétních jedinců žijících v minulosti). V historickém centru města stojí dále za pozornost secesní budova radnice z roku 1914 se sochami od Františka Fialy a již zmiňovaný kostel sv. Mikuláše, vyplňující prostor mezi Horním a Dolním náměstím, založený ve 13. století a později několikrát upravovaný. Před západním průčelím hlavní lodi kostela stojí 55 metrů vysoká hranolová věž obdélníkového půdorysu, krytá pseudogotickou helmicí, posazenou na čtyřech vysunutých nárožních arkýřích. Pokud vystoupáte 115 schodů, octnete se na vyhlídkovém ochozu věže ve výšce 30 metrů, odkud je nádherný výhled nejen na celé město, ale i na velkou část Českomoravské vrchoviny. V parčíku na Dolním náměstí jsem se ještě jednou setkal s dr. Alešem Hrdličkou, jeho pomník zde stojí od roku 1969 a je dílem Josefa Bláhy a Milana Knoblocha. Náměstí dále zdobí novorenesanční budova bývalé radnice z roku 1872, která dnes slouží jako knihovna. Významnou památkou je také pivovar v ul. 5. května, vybudovaný roku 1756 baronem Jakubem Neffzernem, v němž se od roku 1991 vaří známé a prestižními cenami ověnčené pivo Bernard. Někdejší židovskou komunitu připomíná bývalá synagoga v ul. U Vinopalny, původně barokní a roku 1860 přestavěná do novogotického slohu. K této modlitebně (dnes využívané Církví československou husitskou) přináleží židovský hřbitov s barokními a klasicistními náhrobky, založený roku 1716. Od tohoto hřbitova je to po naučné stezce Březina zhruba 1 km na Orlík – na zříceninu hradu, který byl založen v polovině 14. století, pobořen během třicetileté války a v průběhu 18. století již zcela opuštěn. Ale o něm třeba někdy příště … ☺

Z cest Vás všechny zdraví **Martin Jarolímek**

Z historie... pokračování... MĚSTA A MĚSTEČKA

Pokračujeme české historií, kterou se snažím vztáhnout k našemu kraji, většinou z různých pramenů buď citovaných v knihách nebo zjištěných na internetu, doplněných vsuvkami původního textu knihy Ladislava Malého Příbramsko a Dobříšsko, vydané v roce 1930 (*původní text proloženým písmem*).

Prvním městem, o kterém se zmíním je někdejší královské město Beroun, o Berounu se dovídáme v listině Přemysla Otakara II. (žil 1253–1278). Název města vznikl z latinského názvu Verona, německý překlad zněl Bern a v češtině nesl pojmenování Berona, Berůn a poté **Beroun**. Za vlády krále Václava II. prožívá zpustlé město rozkvět. Na přelomu 13. a 14. století vzniká z popudu Václava II. městské hradební opevnění s 37 vestavěnými baštami a dvojicí věžových bran. V roce 1303 získává Beroun od panovníka majestát a může být spravováno právem Starého Města pražského. Přirozené centrum města tvoří Husovo náměstí, které vzniklo zřejmě v roce 1295. Jeho dominantou je pseudobarokní budova radnice se zpodobenou nejznámější postavou místních pověstí Klepáčkem. Mezi Berounskými se říkávalo, že je to malý skřítek, jenž vyvádí nejrůznější šprýmy a také trestá nepoctivé úředníky, rozkrádající obecní majetek. Šlo prý o ducha primátora, který mučen vojáky neprozradil úkryt obecních peněz a dodnes je střeží. Již ve středověku k váženým **berounským** občanům patřili hrnčíři a keramici. Z Berouna pocházejí i gotické dlaždice a kachle na podbrdských hradech. Z nejstarších památek je význačný chrám sv. Jakuba, který byl založen na sklonku 13. století a byl poté několikrát přestavován.

Jak zaznamenal kronikář Vavřinec z Březové: *„Když v dubnu 1421 dobýval Jan Žižka Beroun, na věži tohoto kostel se opevnil rytíř Jan Kobliha se svými zbrojnoši, kde se bránil. Husité věž dobyli a obránce z věže sházeli na zem.“* O Berounu by se dalo psát ještě mnoho, hezky o něm píše Jan Čáka ve své knize Podbrdskem od města k městu.

A my také pokročíme směrem k nám, kde narazíme na městečko Hostomice. První písemná zmínka o sídle (Hostomicz) pochází z roku 1343, kdy pražský purkrabí Hynek Berka z Dubé potvrdil práva a výsady nedávno založeného městečka. Hostomice náležely od roku 1357 až do zrušení poddanství ke karlštejnskému panství. Karel VI. mu uděl titul „královské ochranné a svobodné městečko“. Nejproslulejším řemeslem v Hostomicích bylo cvočkařství, ruční výroba hřebíků. Už roku 1421 za husitských válek projelo Hostomicemi vojsko Jana Žižky z Trocnova a záznam z dalšího roku je dokladem o starobylosti cvočkařského řemesla v tomto městečku: k obléhání Karlštejna pražany dodal Jan z Hostomic 4000 hřebů za 18 grošů a Odrole z Hostomic 6000 hřebů za 30 grošů. Druhým významným řemeslem zde bylo hrnčířství, typické zdobením plastickými ornamenty. Jan Čáka ve své knize ukončuje podrobnou historii Hostomic vzpomínkou na Pepánka „nezdaru“, knihu, kterou napsal Franta Župan jinak vlastním jménem František Procházka. Ten v knize vzpomíná na své dětství prožité V Hostomicích, ale hlavně v Běštíně.

A přes Běštín se dostáváme do údolí Litavky, tam kde se říkalo Údolí železa. To bylo to, čím od nepaměti Jince žily. Nejstarší doklad o zdejším železářství je z roku 1390, kdy král Václav IV. Vydal Mikulášovi z Radnic a Jakubovi ze Strašic privilegium, aby zřídili jineckou huť a obnovili okolní doly na železnou rudu. Ke konci třicetileté války vyrostla v Jincích první vysoká pec. Za zmínku stojí dřevouhelná vysoká pec Barbora, kterou založil majitel jineckého panství hrabě Rudolf Vrbna hrabě z Vrbna a Bruntálu roku 1805. Je to jediná plně zachovaná technická památka tohoto druhu ve střední Evropě, v provozu vydržela až do roku 1847.

Proběhneme přes brdské Hřebeny a dostaneme se po chvíli na Dobříš, o kterou první písemné dokumenty udávají již v roce 1252 jako královský dvorec na Zlaté stezce, na němž pobýval král Václav I. Za Jana Lucemburského zde byl postaven lovecký hrádek Vargač, název znamenal knížecí pláš. Po něm jeho syn Karel IV. na hrádek přenesl nejvyšší lovčí úřad české koruny a hrádek užíval i jeho nástupce Václav IV. Poté přišly husitské války a dotkly se i Dobříše. *Poprvé bral se tudy Jan Žižka v listopadu r.1419 na svém tažení od Prahy k Plzni a po druhé ve dnech 22.-28.srpna, když táhl od Prahy k Písku. Zikmund král dlel na Plzeňsku s vojsky, kde měla býti zahájena velká akce protihusitská. Jakmile se o tom doslechl Žižka, vytáhl počátkem února se značnou silou, přešed u Kamýka Vltavu, obrátil se k Dobříši, kam dospěl 5.února. Dobříš byla tehdy v moci Hanuše z Kolovrat, katolického přívržence krále a proto Žižka neměl příčiny městečka šetřiti. Bylo to tehdy ve čtvrtek v den sv. Doroty, kdy městečko bylo dobyto a vítězem zapáleno.*

Pokud vás z povídání o historii něco zaujme, naleznete bližší a podrobnější informace v literatuře nebo na internetu.

(použito Knihy Jana Čáky
Podbrdskem od městečka k městu)

Z jiné části Brd

František Xaver Svoboda (1860–1943) se narodil v Mníšku pod Brdy, kde také prožil část života a rád se tam vracel. Byl to básník, spisovatel a dramatik. Kromě dvou dramatických básní, románů a novel napsal také 14 veseloher. Podle jedné z jeho divadelních her byla natočena filmová komedie *Poslední mohykán*. Také film *Roztomilý člověk* s Oldřichem Novým vznikl na motivy jeho románu *Kašpárek*. Tento román je možno si vypůjčit v knihovně v Příbrami až bude zase normálně fungovat, stejně jako do jeho dalších devatenácti knih budeme moci nahlédnout ve studovně knihovny. Povídková kniha *Z brdských lesů* ho spojuje s autory Brd. Jeho manželkou byla spisovatelka Růžena Svobodová rozená Čápová (1868–1920). Oba jsou pohřbeni v Praze na vyšehradském Slavíně.

E.T.

POVÍDÁNÍ O STUDÁNKÁCH | 5. část

V pátém pokračování se vrátíme na území lesní správy Obecnice do roku 2007 a začneme trochu zeširoka - v té době vrcholily „boje“ o umístění amerického radaru v Brdech. Dělal se podrobný průzkum a tipovala se různá vhodná místa pro jeho postavení. Žhavou lokalitou byl i vrchol Brdců (839 m) nad Skelnou hutí. Nakonec byl definitivně vybrán vrch Břízkovec u Padrťských rybníků. Po nástupu Baracka Obamy do úřadu amerického prezidenta byl nakonec celý projekt odložen, což je mimochodem pro Brdy jen dobře - bylo by to velké narušení jejich charakteru. Nicméně v oné době zájmu o Brdy se rovněž rozhodlo o zpřístupnění některých okrajových částí vojenského prostoru pro veřejnost - například celá Třemošná, na které byl vyznačen i turistický značený okruh z Orlova. Pořízeny byly různé stavby pro odpočinek, třeba altán v Orlově, na Valdeku a též u studánky nad Slaninou, která byla v té době obnovena.

Altán a vedlejší studánka se nachází u modře značené turistické trasy ze Slaninské cesty (ze které odbočuje u lavičky pod mohutnou jedlí) směrem pod Ohrádku a Třemošnou. Na fotkách vidíme studánku a altán v době, kdy byla studánka obnovena - v té době na rozhraní stojáku a kultury - a dnešní stav, kdy je zarostlá v houští a altán už od ní není vidět. Obnovu studánky a čištění potůčku od ní prováděli členové odboru Klubu českých turistů Baník Příbram pod vedením pana Miroslava Koláře a Adolfa Kunce.

Studánka a altán nad Slaninou v roce 2007

Ozdobnou stříšku na tuto studánku vyrobili pracovníci tehdejší přidružené a pilařské výroby VLS pod vedením Pavla Sládka v Dolní Kvani. Celkem pro nás vyrobili tři kusy. Další je na studánce na louce u nedaleké hájovny Slanina (jde sem pěšina zdola od cesty okrajem louky) v sousedství soukromé obůrky, kde chová hajný Tomáš Varvařovský stádečko jelení zvěře i s informační tabulí, kde se dozvíte vše základní o jelenech.

Studánka nad Slaninou v roce 2020, altán už je schovaný za stromy

Třetí stříška z roku 2007 je na obnovené studánce pod okresní silnicí směrem na Zaječov - zhruba za polovinou úseku od Jedle k odbočce na Alianku - vlevo pod cestou; stříška je vidět ze silnice po levé straně, jdeme-li nahoru; je zde můstek přes příkop a pěšinka ke studánce a sedátko. Pramen je to spolehlivý, dostatek vody je i v suchých obdobích.

Studánka u okresní silnice

Václav Pernegr

Ty naše Brdy – OCTÁRNA II.

V tomto dílu Ty naše Brdy se vrátíme do let před velkou přeměnou kouzelného rybníka v klínu Brd v rozsáhlou vodní nádrž. Na pravém břehu rybníka poblíž hráze stála lesácká osada. Osadu tvořily tři hájovny, jedna myslivna a hospodářská budova. V myslivně postavené severně od ostatních budov (na historickém obrázku vidíme myslivnu úplně vpravo mezi stromy) bydlel do roku 1949 revírník Šupík. Od roku 1949 zde přebýval ing. Korbel. V lesích působil jako lesní inženýr a ve vsi byl znám jako uznávaný zahrádkářský odborník. V roce 1955 se odstěhoval do Oseče a dále působil v Obecnici až do roku 1959 kdy se přestěhoval do Pičína do rodinného domku. Ing. Korbel v roce 1953-55 byl vedoucím Lesní správy Obecnice. Na jeho příchod do Obecnice vzpomínal před lety pan Jarda Kadlec, v té době ještě mladík. *Z autobusu u kostela vystoupil neznámý pán z několika kufry. „Kudy se jde na Octárnu?“, zeptal se nedaleko stojících mládenců a ti ho ochotně odvedli na Octárnu i s jeho objemnými kufry. Tam začali vyzvídat. Jejich vyptávání a vlastně i seznamování pana Korbela se životem v Obecnici trvalo až do ranního kuropění. A všechny z toho druhý den pořádně bolela hlava.*

V roce 1955 se do myslivny nastěhoval polesný Kroupa, který tam pobýval do roku 1959. Po něm myslivnu obýval polesný ing. Martínek se ženou Jaroslavou a dvěma syny. Odstěhoval se v roce 1961 do Mladé Boleslavi.

V roce 1961 zde přechodně bydlel také hajný Varvařovský, než se přestěhoval do hájovny po hajném Soukupovi. Tu dobu myslivna překážela nově vznikajícímu vodnímu dílu. Byla zbořena a její základy při napouštění zatopeny vodou. Stávala po levé straně, v místě vedle začátku dnešní hráze.

Hájovnu postavenou jižně od myslivny (na obrázku druhá budova zprava) obýval hajný Švarc se ženou Růženou. Švarcovi se na Octárnu přistěhovali v roce 1937 ze Zadní Záběhlé, zvané také jinak Mozolov. Přední a Zadní Záběhlá byly vesnice poblíž Padrťských rybníků, které při rozšiřování vojenského prostoru byly v době války Němci vystěhovány. Po válce se mnozí obyvatelé do vesnic znovu nastěhovali, ale netrvalo dlouho a po převratu v padesátých letech je nový režim znovu vystěhoval a vesnice doslova srovnal se zemí. Ale to jsem jenom odbočil, vrátíme se zpět do hájovny. Švarcovi měli dvě dcery Marii a Milenu provdanou za pana Kozárka. Ten pracoval nejprve na dráze a poté přišel na Čiperovu pilu. Kozárkovům se narodili syn Bohouš a dcera Milena. Druhá dcera Marie si vzala pana Špaka, který svážel z Brd dřevo. Hájovna musela být zbořena, protože překážela nové hrázi. Po zrušení hájovny se obě rodiny přestěhovaly do dřevěných domků za kovárnou. Bývalí školáci vzpomínali na hajného Švarce, jak s ním o prázdninách chodili prořezávat. *Hajný nám vždycky vysvětlil, jak máme probírku provádět a práce mohla začít. Všichni se při práci těšili na svačinu, protože hajný byl skvělý vypravěč a vyprávěl nám mnohé příběhy z myslivecké latiny. Hajný si po svačině občas zdřímnul a my jsme jednou toho využili a porazili nakloněný silný modřín (verpan), který hrozil vyvrácením. A co nás nenapadlo, vprostředku krásného kmenu nařezat ze stromu několik šikmých placek. Když se hajný probudil a zjistil co jsme provedli, bylo zle. „Vy pacholci, co jste to provedli. Kdyby to viděl polesný, tak by se zbláznil.“ Možná nás potom i honil po lese. Po letech vzpomínáme na chvíle strávené s hajným Švarcem jako na nezapomenutelné zážitky našeho mládí. (F. Č.)*

Čtvercová budova se sedlovou střechou (uprostřed obrázku) se nazývala hájovna Solarka, podle hajného Solara, který v ní sloužil. Přišel z hájovny Carvánka, na hájovnu Klobouček a poté teprve na Octárnu, kde bydlel se svou ženou Marií a dvěma syny. Na Solarce naposled bydleli dva lesní brigádníci až ze Slovenska. Mnozí si ještě možná vzpomenou na známé postavy, vysoký Jano Danilák ze Sobranců a malý Michal Bercík Z Vyšného Nemeckého. Po odchodu těchto dřevorubců budova chátrala, až v roce 1977 byla zbořena. Část obvodového zdiva však vydržela, ale po úpravách zahrádky nově zrekonstruované Soukupovy hájovny se zdivo zlikvidovalo úplně. Tak skončila již třetí hájovna na Octárně.

(pokračování na str. 13)

OCTÁRNA II. *(dokončení ze str. 12)*

Za Solarkou je na fotografii vidět podélnou hospodářskou budovu; ta sloužila k uskladnění sena pro zvěř. Pod její střechou byly uloženy stroje na obdělávání polí a luk. Část sloužila pracovnicím lesní správy při výrobě rohoží na zakrytí nově osetých záhonů v lesních školkách a také k ustájení koní.

Poslední hájovnu, o které si budeme povídat, vidíme na obrázku vlevo. Tato budova byla největší a nejprostornější. V hájovně sloužil hajný Soukup. Na Octárnu přišel z Kloboucké hájenky. Do Obecnice přišel stejně jako hajný Švarc ze Záběhlé. Na hájence žil se svou ženou a dvěmi dětmi až do roku 1963, kdy se přestěhovali do Starého Podlesí. Syn František zůstal lesům také věrný. Sloužil na lesní správě v Obecnici. Když vedoucí správy pan M. Chlupsa odešel do důchodu, stal se F. Soukup vedoucím až do roku 1998, kdy odešel sloužit do Velichova v Doupovských horách.

Po hajném Soukupovi přišel v roce 1963 z vedlejší myslivny vousatý hajný Varvařovský. Zde sloužil jako polesný až do roku 1983, kdy šel do důchodu. V této době – v šedesátých letech - sloužili u lesní správy tito hajní: Laibl, Krotil, Soukup, Drmla, Čermák, Berkovec, Lukeš a Falc.

Život celé rodiny Varvařovských byl doslova spjat s Octárnou a okolními lesy. Paní Varvařovská pracovala od napuštění nádrže jako hrázná. Denně prováděla měření stavu vody v nádrži, měření teplotu, kontrolovala přítok na limnigrafu – průtok vody do nádrže, prováděla měření v korytě pod základovou výpustí a v sondách pod hrází, úpravy hráze, koryta, štoly, přelivu, podávala hlášení hodnot a každých 14 dní i do Prahy, Plzně, Berouna, kontrolovala obchůzkou díla. Po ní převzala funkci hrázné dcera Daniela, a nakonec se na hráznou zaučovala vnučka Andrea. Syn Ladislav sloužil jako hajný na Žernové, později na Slanině.

Když se po ovdovění paní Terezka Varvařovská odstěhovala z hájovny k mladým, zůstala hájovna prázdná a začala chátrat. Uvažovalo se již i o demolici. Naštěstí díky pochopení vedení ředitelství VLS v Hořovicích se našly finanční prostředky na celkovou rekonstrukci, která se provedla v roce 2001.

Před rekonstrukcí

Po rekonstrukci

Při rekonstrukci Soukupovy hájovny byl postaven nový krov, byl upraven celý interiér, fasáda, původní starý sloh však byl zachován. Před hájovnou byla vybudována nová studna, oplocení a el. přípojka. Poté hájovnu obývala mladá lesní inženýrka Lada Krnáčová se svým mužem Jiřím. Lada pracovala na správě jako školkařka, starala se o sadbu stromků potřebných k zalesňování vykácených ploch. V roce 2006 pak Lada odešla na další pracovní pozici na Šumavu, do Horní Plané. Do hájovny se nastěhoval pan Jan Večeřa, hajný na lesnickém úseku Klobouček, s manželkou a malou dcerkou. Ten zde bydlel pouhých 6 let, až do své těžké choroby, po které se byl nucen odstěhovat a odejít do invalidního důchodu. Poté zde bydlel jeho nástupce ve funkci, mladý inženýr Martin Juráň s přítelkyní; po pěti letech se vrátili na rodnou jižní Moravu. Další jeho nástupce, inženýr Jan Sýkora, zde bydlí s manželkou od roku 2017; nejprve pracoval jako hajný na Kloboučku, od letošního roku působí jako nadlesní na sousední lesní správě v Jincích.

Na obrázku dále vidíme původní čističku odpadních vod bývalých vojenských kasáren, ale o tom a ostatním až příště.

Píše **Jenda Zelenka**
Upravil a upřesnil **ing. Václav Pernegr**

Bývalé pracovnice polesí Octárna: paní Šlapáková, Anna Sobotková, Anna Čechová, Pavla Švajdlerová, Anna Zábranská, Božena Kočová, Milena Špačková, Milada Kozárková, Jiřina Křivánková.

LÉKAŘ A VY • Inventura podle čísel

Redakce vědy britské rozhlasové a televizní stanice BBC umožňuje na svých internetových stránkách udělat si rozbor vlastního těla. Stačí anonymně udat svůj věk, váhu, výšku a pohlaví a během několika vteřin se o svém těle dozvíte neuvěřitelné množství informací. Množství dat je pro lepší pochopení doplněna přirovnáním – lidské orgány jsou tu pro srovnání vystaveny vedle věcí, které známe z běžného života, třeba vedle tenisáku nebo basketbalového míče. Autoři stránky říkají, že chtěli v dospělých čtenářích vzbudit dětskou zvědavost a čísla jsou to opravdu zajímavá. Lidská DNA nese naše genetická data, která by se vešla na flešku s 800 megabyty, což je asi pětina filmu na DVD. A to je prosím genetická informace pána tvorstva. V úplném klidu spotřebujeme denně necelé 2000 kalorií, stejnou spotřebu má v klidu ale i Usain Bolt ☺. Tato energie odpovídá čtyřem hamburgerům Big Mac nebo 4,5 litrů koly nebo dvaceti dvěma banánům. Stejnou energii vydáme za dvě a půl hodiny kondičního běhu. Nic tělesného není této stránce cizí, dozvíme se, kolikrát jsme už mrkli, ale i že muž vyprodukuje za život asi 2,8 bilionu spermií. Zároveň se můžeme dozvědět, kolik jsme za svůj dosavadní život uvolnili střevního plynu, kolik jsme vyprodukovali tuhého odpadu nebo kolik tisíců litrů moče. Dozvíme se, kolik kterého prvku se v těle nachází. Železa máme na jeden hřebík, ale fosforu v kostech a zubech na 6 milionů sirek. Sodíku jako v 67 kávových lžičkách soli, ale zlato na jednu zlatou olympijskou medaili by muselo poskytnout 30 tisíc lidí. Červených krvinek máme asi 20-30 bilionů, tedy násobně více než hvězd v naší galaxii a pokud bychom je postavili a sebe do řady, dosáhly by skoro na Měsíc. Jejich život trvá v průměru 120 dnů a po tu dobu procestují cévami až 500 km. Každou hodinu naše tělo vyrobí v kostní dřeni 10miliard nových krvinek a stejné množství jich ve slezině a játrech zaniká. Svět, který nosíme v sobě a nevěnujeme mu mnoho pozornosti, dostává v mikroskopické rovině zázračné rozměry. Kdyby na světě nebyly nůžky, dorostly by nehty na nohou za 55 let necelý metr, na rukou 180 cm. Nehty rostou na rukou rychleji, protože je horní polovina těla je lépe prokrvena, ale ani rukách nerostou stejně rychle. Kvůli tomu, jak odstupují cévy z hlavní srdeční teply, rostou na levé ruce rychleji. Bez plešatění by za stejnou dobu vlasy dorosty až 6,5 metru a pokud by samo nevypadávalo ochlupení v podpaží, mělo by krásných 3,5 metru. 50–70 procent váhy těla tvoří voda, tuk tvoří u muže asi pětinu váhy, u žen asi třetinu. Rozdíl je daný vývojem lidského druhu. Ženy potřebovaly zásoby tuhu na těhotenství a kojení, muž potřeboval hlavně běhat a lovit, tedy svaly. Pokud jde o tuk, u dívek patří mezi spouštěče menstruačního cyklu. Nejvíce vody obsahuje krev, asi 83 %. Dospělý muž má 4–6 litrů krve, žena 4–5. Ztrátu krve kolem 15% člověk nepocítí, ještě ztrátu do 30% člověk slušně kompenzuje z vlastních zdrojů, ztráta 40 a více % již představuje vážné ohrožení života. Ohledně výšky a váhy mají podle odborníků asi nejlepší prognózu lidé, kteří během života mírně ztloustnou. Zhruba od 65 let se zdá, že je mírná nadváha prospěšná.

Kdybyste si chtěli analýzu vlastního těla prohlédnout, zadejte do vyhledávače Googl: BBC Making of me and you.

Z veřejných zdrojů
upravila **Drsvo**

PSTRUZI, JESETEŘI
JAPONSKÁ ZAHRADA
ZAHRADA ŠACHTA 728 621 680 Obecnice 78 - Šachta
PROHLÍDKY ZAHRADY ● PRODEJ RYB Z REGISTROVANÉHO CHOVU

UZÁVĚRKA
prosincového čísla
OBECNICKÉHO ZPRAVODAJE
bude v sobotu **12. prosince 2020**

Malá Dominička Pešlová
se už zaučuje v roznášce Obecnického zpravodaje ☺

TJ Slavoj Obecnice STOLNÍ TENIS

Vánoční turnaje 2020 s ???, ELOST a pohled zpátky do minulosti

Zdravíme všechny čtenáře Obecnického zpravodaje, obvykle tento měsíc, rok co rok, uvádíme pozvánky na Vánoční turnaje do Staročeské hospody. Bohužel letos to zatím vypadá, že vzhledem k nastalé covidové situaci nebudeme moci tyto turnaje uspořádat. Neházíme však předem flintu do žita. Proto než vydáme konečné rozhodnutí, počkáme na další vývoj situace.

Jelikož jsou všechny soutěže nyní pozastaveny, pojďme se podívat na pár statistik našich hráčů. Jedna z oblíbených statistik mezi stolními tenisty se jmenuje ELOST (koeficient ELO).

Elo je statistické ohodnocení výkonnosti hráčů nebo týmů, určené pro hry dvou soupeřů, který navrhnul americký fyzik a statistik maďarského původu Arpad Elo. Systém Elo, byl zaveden nejdříve v šachu (r. 1959), ale nyní se oficiálně i neoficiálně používá v celé řadě sportovních odvětví a her. Ve stolním tenisu se modifikované Elo používá již několik desítek let.

EloST, neboli Elo stolního tenisu, je systém určený pro hodnocení hráčů dle výsledků zápasů odehraných v soutěžích ČAST. V modelu hodnocení výkonnosti stolních tenistů je každý hráč reprezentován koeficientem. Ten se mění úměrně s koeficientem soupeře. V jednoduchosti lze říci: pokud porazíte hráče, jenž je výrazně lépe hodnocený, koeficient se vám zvýší o cca 10 až 20b.. Dále když porazíte hráče s nižším koeficientem, ELO si zvednete např. jen o 1 až 5 bodů. Obdobně se Vám ELO naopak snižuje. Pokud prohrajete s hráčem, jenž je výrazně lepší, koeficient klesne o cca. 1 až 5 bodů. Pokud však prohrajete s hůře hodnoceným hráčem, koeficient se sníží o cca 10 až 20b. Pro představu aktuálně nejlépe hodnoceným stolním tenistou v ČR je Tomáš Tregler s ELO 2431.

Jak si v ELO statistikách vedeme my se podívejme v následující tabulce:

pořadí v odd.	*pořadí v ČR*	*jméno hráče*	*ELO*	*Elo změna za rok*
1.	718.	Jirka Dlouhý	1777	+11
2.	811.	Radek Srch	759	-36
3.	1933.	Jan Herink	1626	+20
4.	2172.	Pavel Hála	1602	+50
5.	2326.	Radek Tůma	1589	+12
6.	2543.	Zdeněk Petráň	1572	+19
7.	2642.	Tomáš Lukeš	1562	+8
8.	3245.	František Steiner	1518	+10
9.	3954.	Petr Steiner	1469	-6
10.	4178.	Jaroslav Ječmen	1454	+21
11.	4398.	Václav Brabenec	1440	+21
12.	6925.	Pavel Král	1286	-8
13.	7869.	Stanislav Vinš	1223	-26
14.	8132.	Jaroslav Podsedník	1207	+17
15.	8428.	David Eršil	1187	+17
16.	8658.	Václav Burian	1171	0
17.	9802.	Alena Samková	1070	-4
18.	10200.	Vanessa Steinerová	1030	+24
19.	10738.	Michaela Landsperská	961	-22
20.	11032.	Tereza Krátká	914	-13
21.	11537.	Radek Srch ml.	802	0

Z čeho máme velkou radost je to, že v hodnocení deseti nejlepších stolních tenistů okresu Příbram, má Slavoj Obecnice hned dvojí zastoupení. To díky Radkovi Srchovi a Jirkovi Dlouhému.

pořadí okr. Příbram	*pořadí v ČR*	*jméno hráče*	*ELO*	*oddíl*
1.	115.	Radovan Faktor	2021	Tatran Sedlčany
2.	117.	Karel Pejša ml.	2020	Tatran Sedlčany
3.	317.	Dušan Drechsler	1879	Tatran Sedlčany
4.	364.	Jiří Kocura	1863	Tatran Sedlčany
5.	707.	Horst Bauer	1780	Spartak Rožmitál
6.	718.	Jiří Dlouhý	1777	Slavoj Obecnice
7.	770.	František Linhart ml.	1767	Tatran Sedlčany
8.	782.	Martin Vrátný	1765	Sokol Příbram
9.	811.	Radek Srch	1759	Slavoj Obecnice
10.	1009.	Jindřich Eisenreich ml.	1732	Spartak Rožmitál

Pohled zpátky do minulosti...

Podívat se tentokrát můžeme na začátky jedné z hrajících legend stolního tenisu v Obecnici, Petra Steinera ☺

Oddíl stolního tenisu Slavoje Obecnice

Z OBECNICKÉ HISTORIE...

Slavnost u pomníku padlých vojáků z první světové války. Odhalen byl 15. 7. 1934 při příležitosti I. sjezdu rodáků.

Členky ČČK v Obecnici - zleva paní Srchová, Dušková Kamila, Ježková Marta a Holá Marta. Rok cca 1968-70.

Houpačky v Obecnici.

Prezident T. G. Masaryk navštívil v roce 1920 nebo 1921 - zřejmě opakovaně - obec Obecnice. Trávil tehdy letní měsíce na nedalekém zámku Hluboš. Na fotografii je zachycen s žáky a učitelským sborem místní školy, která dnes příhodně nese název Masarykova základní škola a mateřská škola Obecnice.

OBECNICKÝ ZPRAVODAJ | Ročník 23. | **Měsíčník – Listopad 2020** | Vydává obec Obecnice, která zařizuje tisk a distribuci
Registrace u Ministerstva kultury ČR pod číslem E 17453 | Redaktor Bohouš Svoboda | Grafická úprava Kateřina Stejskalová
Vydáno 20. 11. 2020 | Uzávěrka prosincového čísla 12. 12. 2020 | Tisk Příbramská tiskárna s. r. o., Příbram IV